

פחות מאשרת מברילב היתה הדוגמנית פנינה רוזנבלום. היא אומנם לא התעניינה כל-כך בצ'יף, הגדול עליה בכמה מיספרים, אבל לעומת זאת החליטה שהסמל אד בראון יכול בהחלט להתאים לשימושה. כל מה שהיא רצתה בסך-הכל היה להציג טלם בחברתו, שיראו אותם יחד כמה פעמים ושאוּלי אפילו ירכלו קצת, דבר העשוי בהחלט לסייע בקידום הקאריירה שלה ולמלא פרק קצר בביוגרפיה הקצרה שלה.

פנינה לא התעצלה, לקחה את הרגליים ונדדה עוד בתחילת השבוע עד צפת, שם הצליחה להתייצב לצידו של דון גאלאווי מול מצלמת צלם זרין, לפני ששומרי-ראשו של סגנו של הצ'יף הספיקו בכלל להבין מה מתרחש. אבל כשהם תפסו את עצמם, הם הגיעו משום-מה למסקנה שהסכנה הי' גדולה ביותר הצפויה לסרג'נט בראון בישראל היא פנינה רוזנבלום. מרגע זה היתה המשימה מספר 1 של מארחיו של איירונסייד בישראל, למנוע מפנינה רוזנבלום להגיע אל דון-אד.

מלווייהם של הצ'יף והסרג'נט שמרו עליהם בשבע עיניים עד לרגע צאתם מהארץ, כדי שחטוֹשֶׁלוֹם לא תצליח הדוגמנית הבלונדית להסתגל אליהם דרך ההמונים שסבבו אותם. שיחות הטלפון שערכה פנינה אל אד נותקו באמצע. "מה היא רוצה ממנו?" התייפחו המלוויים, "הוא נשוי ואב לשתי בנות. היא רוצה להרוס לו את חייהנישואין?"

(המשך מעמוד 21)

אבוטבול ממיטרת צפת. במיבצע מיטרת תי רביתושיה הוכיח הרבי-שוטר שהוא רב תכליתי. הוא הסכים סוף סוף לפתוח את הדלת מבפנים. כל עוד נשמתו בו נדחק הסמל בראון אל האולם.

שוב קם הקהל על רגליו להריע לגיבור הלאומי החדש, ומישהו זרק לתוך חלל האולם את הקריאה: "אפשר לשבת, זה רק נשיא המדינה!"

נשיא המדינה לא כיבד כמובן בנוכחותו את המאורע המסעיר, אבל גולדה מאיר היתה שם. היא אולי עוד לא יודעת מזה, וכדרכה היא תמהר להכחיש זאת, אבל אלפי עבדי-טלוויזיה צפתיים מוכנים להי' שבע כי הם ראו אותה שם כמו עיניהם, לבושה בשמלת ברוקאט מוזהבת ועוטה על שכמה פרוות שועל יקרה. עכשיו היא כבר יכולה להרשות לעצמה.

אילו היו מצליחים להתקרב אליה קצת יותר, אולי היו מבחינים שגולדה שלהם אינה אלא הגברת מרגוט קלאיונר, נשיאת אולפני-ההסרטה הרצליה, שבקצת דימיון, מרחק והושך אפשר לטעות ולחשוב אותה למי שהיתה ראשה-ממשלה. על כל פנים לא רק ההמון הצפתי נפל בפח הנה. כמה פקידי ממשלה בכירים, שנמנו על פמליית איירונסייד, נלכדו גם הם במלכודת. אחד מהם, איש משרד-התיירות, שמע מאדם שאין לו שום סיבה לפקפק במהימנותו שהוא ראה אומנם את גולדה במלון רימון נים, שם שוכן ריימונד בר. הפקיד הנלהב

טוטו ספורט

עד משחקי הליגות האנגליות

מינימום הכנס הראשון
250.000 ₪
 (כולל העברה)

מינימום כלל הכנסים
350.000 ₪
 (כולל העברה)
 יום חמישי - המועד האחרון למסירת המכספים

עשה לך מנהג קבוע - מלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר התימורים בספורט

פספורד ורלוג במלון "קאונטרי קלוב"

במלון אשר אין דומה לו בישראל אנו מציעים לכם לבלות את ימי החגים (ראש השנה וסוכות) בחופשת חג מיוחדת במינה, המשלבת מנוחה ספורט ובידור באיירודוק ורוגע בליבה של ישראל.

מחירים מיוחדים - וחוויה מיוחדת עוד יותר!

לפרטים מלאים פנו ל:
"מלון קאונטרי קלוב" טלפון 03-415261
 ולמשרדי "און" - אירוח ונופש בע"מ -
 ת"א 612567, 248306; חיפה - 04-645404;
 נתניה - 22947; ירושלים - 224624; רחובות - 951155.

הזמן כבר עתה בדוכני העיתונים את גיליון ראש השנה

של העולם הזה

ובו כתבת-ענק על **אי ש השנה**

איירונסייד מורה למעריציו בצפת הבידור הגדול בעולם

לפנינה לא היו, כמובן, כל כוונות כאלה. היא רצתה בסך-הכל מה שכולם רצו, אבל באופן פרטי ביום שבת נראה היה שהיא תצליח להגשים את מאווייה. היא נטלה מכונת ודהרה לצפת, והתייצבה במלון בו התאכסן אד. אבל לא ינום ולא יישן שומר הסרג'נט אד. רק הציבה את עקביה הגבוהים בלובי של המלון, וכבר זינקו לקראתה מלווייו וביקשו ממנה בידיבות להסתלק מהמקום.

פסטיבל איירונסייד נגמר בשלום, בלי הרגים ופצועים. זה היה השבוע הנפלא ביותר שביליתי בחיי באיזה מקום שהוא. התוודה ריימונד בר בנאומו-התודה הקצר שנשא בסיום שבוע הסרט הישראלי. הוא לא אמר זאת כדי לצאת ידי חובה. אפשר היה להאמין לו. בשום מקום בעולם הוא לא זכה להצגת בידור כזו כמו שהציגו בפניו מקבלי-פניו בישראל.

כבר ברגע שהניח את כפות רגליו הר גדולות על אדמת נמל-התעופה בלוד, בשעה 4.30 בבוקר יום השני שעבר, נזרקה לעברו שאלה מפי עיתונאי-קולנוע ידוע: "האם כבר ביקרת פעם בישראל?" "כן", השיב הצ'יף המנומנם, "ב-1956". ואז נחתה עליו מייד השאלה הבאה: "מה הם השינויים שאתה מוצא בארץ מאז ביקורך האחרון?" ריימונד בר זקף את גבותיו, ולא האמין למשמע אוזניו. "מה אתה רוצה ממני?" אמר, "רק כרגע הגעתי..."

ואילו עיתונאית ישראלית ביקשה, באותו מעמד, מדון גאלאווי: "אולי יש לך איזו בדיחה פיקאנטית ממהלך חיך לספר לי?" סרג'נט בראון נדהם גם הוא, "יש לי אלפיים בדיחות" השיב לעיתונאית החרי-פה, "איזה מיספר בדיוק את רוצה שאספר לך?"

מיהר לרוץ אל פקידת-הקבלה של המלון ושאל אותה בהתרגשות: "גולדה כאן?" "מה פתאום?" השיבה הפקידה. "אבל אמרו לי שראו אותה כאן", התע-קש האיש.

כדי למנוע טעויות הוא פרש לפניו את רשימת האורחים של המלון וחיפש בה תחת איזה שם בדוי מסתתרת שם גולדה מאיר. כמה אורחים היו עדים לחיפושים והשמועה עשתה לה כנפיים במהירות: "גולדה חיה ומסתתרת בצפת". לא היה צריך יותר כדי שהגברת קלאיונר החכיבה תילאץ בר עתיד להתגונן בחיירות נפש: "אני לא גולדה! אני לא גולדה!"

איך ניצלו נישואיו של אד בראון?

מ'י שחושב שרק בני הטיפש-עשרה יצאו מכליהם למראה הענק מכיסא הגלגלים, אינו אלא טועה. מסתבר שאפילו ממשלת-ישראל, בישיבתה בשבוע שעבר, דנה בבעיית איירונסייד. את הסוד הכמוס הדליף מישיבת הממשלה שרה-מיסטר-ווד תעשייה, חיים ברילב, שהיה השר היחיד, מלבד שרה-התיירות משה קול, מארחו של הצ'יף, שזכה לראות את איירונסייד פנים-אל-פנים וללחוץ את ידו. "אתה יודע", אמר ברילב למפקח, "בישיבת הממשלה האחרונה דיברנו עליך". "לא יכול להיות", התפלא איירונסייד, שכבר היה מסוגל להאמין הכל על ישראל. "באמת", אמר ברילב, "אני והשר קול יושבים זה ליד זה שולחן הממשלה, ובישיבה האחרונה שאלתי אותו: מתי מגיע איירונסייד?"